

door: Stephan Zegwaard

Donderdagmiddag... op het werk is het redelijk druk. Mijn planning is dat wanneer het einde werkdag signaal klinkt, zo snel mogelijk naar huis te gaan, snel even wat te eten, spullen in de auto te kwakken en meteen richting mijn nieuwe stek te gaan.

Ik ben benieuwd of ik wat ga pakken. Ik heb niet voorgevoerd en wil deze stek eerst eens instant proberen te bevissen. Het betreft een uitloper van een groot water en er staat onder de kantjes maximaal 80 cm water. Het lijkt me in deze periode een ideale situatie aangezien de hele dag het zonnetje op de beoogde oevers staat te schijnen, waardoor dit ondiepere water toch sneller zal gaan opwarmen. Vol goede moed en een gezonde portie zin kom ik na enig sleepwerk aan op mijn stek. Het ziet er allenmaal rustgevend en idyllisch uit.

Allereerst voer ik ongeveer 10 boilies per stek, alvorens ik begin met opbouwen. Daarna haal mijn hengels uit de foudraal, leg deze op de steunen en leg mijn landingsnet en niet te vergeten de onthaakmat klaar. Wel zo handig.... Met zorg prepareer ik mijn onderlijn, ik kijk nog even goed en ben tevreden met het resultaat. Een snowman montage moet het vanavond gaan doen....

De eerste worp rich

ting overhangende struiken wordt ingezet... ik let klaarblijkelijk niet goed genoeg op en met een sierlijke boog belandt het hele zootje in de takken! Zoals je zult begrijpen wordt deze actie door mij beantwoordt met een paar flinke krachttermen... Voorzichtig probeer ik mijn montage met één ruk los te krijgen.... maar het kwaad is al geschiedt. Waarschijnlijk heeft mijn haakpunt zich in een tak geboord en tsja.... zie hem daar maar eens uit te krijgen.... niet dus!

Uiteindelijk ben ik los en heb ik gelukkig zelfs mijn lood terug. Ik check mijn lijn en ja, daar moet toch een aantal meters vanaf, aangezien deze toch wat beschadigd is door het gevecht met de struik. Hetgeen wat ik afknip, verdwijnt in mijn tas!!! Ja, inderdaad... in mijn tas! Ik wil het nogmaals benadrukken... want het is o zo belangrijk om dergelijk afval gewoon even thuis weg te gooien. Iedereen weet denk ik inmiddels wel wat lijn die aan de waterkant wordt achtergelaten voor ellende kan veroorzaken. Dus.... meenemen dat spul.. kleine moeite... groot plezier!

Ik maak mijn 3e hengel opnieuw in orde, tenminste... dat probeer ik. Ik heb vandaag mijn dag niet zo lijkt het... want diverse kleine materialen zoals tailrubber en quicklink laat ik zonder pardon uit mijn handen vallen tussen het platgetrapte riet... Vind dát nog maar eens terug... niet dus....

Vind hier maar eens iets terug...

Oké, alles ligt op zijn plekje.... het wachten op een aanbeet is begonnen. Zo nu en dan krijg ik een enkele piep maarja... hier kan ik natuurlijk niets mee. Waarschijnlijk brasem die alleen de

boilie in zijn bakkes heeft. De volgels kwetteren erop los, heerlijk... wat een rust! Aan de overkant zie ik een waterrat zwemmen. Het beest "cruist" richting struik waar ik net voor lig. Vervolgens pakt hij met zijn voorpoten een tak beet en hangt ie zo'n 10cm boven het water te bungelen. Nog nooit gezien dit... gaaf! De rat neemt plaats op de tak en gaapt wat zitten rommelen. Wat ie nu precies aan het doen is kan ik niet zien, aangezien het al donker begint te worden. "Piep piep piep" klinkt er vanuit één van mijn Delkims. Verder gebeurt er niets... Door de paar piepen had ik het schouwspel van de rat eventjes niet gevolgd maar ik zie nog net dat hij inmiddels van de tak is gesprongen en met een takje in zijn bek richting de oever zwemt. Voor een nest neem ik aan? Geen idee.... maar wel leuk om te zien!

Ik ga eens even lekker achterover zitten maar merk dat de wind iets is aangetrokken en dat het daardoor best fris voelt. Snel trek ik mijn jas aan. Plotseling... en van het één op andere moment een steek in mijn hoofd, gevolgd door een barstende koppijn. Gatverdamme!! Ik zat zo lekker... en nu dit! Hoofdpijn is vervelend... heel vervelend zelfs, want het heeft gewoon invloed op je hele doen en laten. Je zit niet lekker meer, wordt sneller geïrriteerd en ook je concentratie is compleet verdwenen. Het enige waar je op dat moment aan denkt is... hoe kom ik hier zo snel mogelijk vanaf? Inmiddels zit ik al zo'n 2 uur tegen de hoofdpijn te vechten en heb ik tot 2 keer aan toe mijn hele rugzak overhoop gehaald op zoek naar een Brufen. Tevergeefs... de vorige keer waarschijnlijk de laatste genomen en natuurlijk vergeten om een nieuw zakje van dit magische witte poeder in mijn tas te stoppen.

Na nog een half uurtje onrustig zittenben ik het zat. Dit is niet meer leuk.... het verpest mijn visserij, humeur en ik ben bang dat er in elk geval aan de waterkant niets meer goed kan gaan. Op dat soort momenten is het gewoon verstandig om je hengels in de spreekwoordelijke wilgen te hangen, je boeltje op te ruimen en huiswaards te keren.

Eenmaal thuis sprint ik naar Brufen.... in één teug slobber ik het medicijn naar binnen en na een kwartiertje "tv staren" is de koppijn als sneeuw voor de zon vertrokken. Pffiiieeww..... gelukkig! Direct daarna pak ik een paar zakjes en stop ze in mijn rugtas. Dit zal me niet meer gebeuren!

Aankomend weekend op herhaling....